

Arrest

nr. 145 092 van 8 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 1 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op X in Gvardeiskoye (Tsjetsjenië). De laatste vier jaar voor uw vertrek uit uw herkomst land woonde u met uw familie in Ingoesjetië. Samen met uw moeder, I. Z. (...) (O.V. (...)), en uw gehandicapte broer, I. M. (...) (O.V. (...)), reisde u in 2007, toen u nog minderjarig was, naar België waar uw moeder en broer op 19 juli 2007 een eerste asielaanvraag indienden. Uw moeder haalde hierbij aan dat jullie in Tsjetsjenië en in Ingoesjetië problemen kenden met de autoriteiten vanwege de strijdersactiviteiten van de broer van uw vader, I. M'. (...) (O.V. (...)), tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog. Zo werd uw broer in dit verband twee keer aangehouden, in 2003 en in 2007. Uw vader werd eveneens opgepakt en verdween

spoorloos op 23 mei 2007. Op 25 augustus 2009 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van uw moeder en uw broer een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, omdat hun asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 27 november 2009. Uw moeder diende samen met uw broer vervolgens een tweede, derde en vierde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties, respectievelijk op 5 januari 2011, 23 juni 2011 en 14 juli 2011, die zij inhoudelijk verbond aan haar oorspronkelijke asielrelaas. Deze asielaanvragen werden door de Dienst Vreemdelingenzaken telkens afgesloten met een 'weigering tot inoverwegingname'. Tegen de weigering tot inoverwegingname van hun asielaanvraag van 5 januari 2011 stelden uw moeder en broer een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in zijn arrest van 28 september 2012 de weigeringsbeslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken vernietigde. Vervolgens werd hun dossier opnieuw overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. Op 12 februari 2013 nam het Commissariaat-generaal in het kader van de tweede (en tegelijk ook derde en vierde) asielaanvraag van uw moeder en broer ten slotte opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hun asielrelaas nog steeds ongeloofwaardig werd bevonden. Ook deze beslissing werd in beroep bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arrest van 20 juni 2013. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden uw moeder en uw broer ten slotte een vijfde asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 27 augustus 2014, toen ook u – die inmiddels meerderjarig geworden bent – een eerste asielaanvraag indiende.

Uit uw verklaringen blijkt dat de reden van uw vlucht uit uw land van herkomst en uw huidige terugkeervrees enerzijds verbonden zijn aan de problemen en de reden van de vlucht van uw moeder en uw broer. Daarnaast haalt u aan dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië door uw oom uit Gvardeiskoye gedwongen zou worden uitgehuwelijkt en verplicht zou worden een 'Gimar' (lange, gesloten hoofddoek/Hijab) te dragen, hetgeen u niet wil. Het dragen van een Gimar/Hijab wordt bovendien door president Kadyrov verboden, wat u (bijkomende) problemen zou kunnen opleveren met de Tsjetsjeense ordediensten. In maart 2014 belde uw oom uit Gvardeiskoye, de broer van uw vermiste vader, uw moeder immers woedend en vloekend op met de boodschap dat u diende terug te keren naar Tsjetsjenië omdat het tijd werd dat u zou worden uitgehuwelijkt, en dat u verplicht bent een 'Gimar' te dragen.

Tevens haalt u aan dat u als jonge vrouw niet van dezelfde vrijheden kan genieten in Tsjetsjenië die u in een westerse rechtsstaat wel hebt, zoals de vrije keuze om helemaal geen hoofddoek te dragen, op stap gaan met vrienden, een vriendje hebben, of omgaan met personen van een andere nationaliteit of afkomst.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw geboorteakte neer. Tevens verwijst u naar de documenten die uw moeder ter ondersteuning van haar vijfde asielaanvraag neerlegt, zijnde een convocatie dd. 27.06.2014 op naam van uw broer, een Belgisch attest van erkenning van handicap op naam van uw broer, en drie internetpublicaties van 'Vilayat Nokhchicho', de Tsjetsjeense vleugel van het 'Kaukasische Emiraat', van 22 september 2014 aangaande de moord op een meisje in het winkelcentrum 'Grozny City' in Tsjetsjenië, de poging tot ontvoering van een studente in Tsjetsjenië, en de ontvoering van twee jongens in Tsjetsjenië.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Zij opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat de reden van uw vlucht uit uw land van herkomst en uw huidige terugkeervrees enerzijds verbonden zijn aan de problemen en de reden van de vlucht van

uw moeder I. Z. (...) (O.V. (...)). Aangezien ik zowel in het kader van de eerste als tweede (en tegelijk derde en vierde) asielaanvraag van uw moeder de beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat haar asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden, hetgeen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd, en ik in het kader van de inmiddels vijfde asielaanvraag van uw moeder, die zij inhoudelijk verbond aan haar oorspronkelijke aanvraag, een beslissing nam tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, daar er géén nieuwe elementen aan de orde waren noch door haar werden voorgelegd die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent.

De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing naar aanleiding van uw moeders eerste asielaanvraag hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de motivering van haar beslissing die luidt als volgt:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen inzake uw vluchtroute. Alvast werd vastgesteld dat u onaannemelijk weinig weet over deze reis of de documenten die hiervoor werden gebruikt. U verklaarde dat u vanuit Ingoesjetië met een minibus naar België kwam (CGVS 11.09.07, p. 16). U weet echter niet welke landen u hierbij bent gepasseerd (CGVS 11.09.07, p. 17). U verklaarde dat er voor u reisdocumenten waren aangemaakt aangezien u pasfoto's en geld had gegeven maar u weet niets over deze documenten, heeft ze nooit gezien of in handen gehad (CGVS 11.09.07, p. 17, 18). U vermoedt slechts dat de reisdocumenten die waren aangemaakt, uw identiteit vermeldden. Er werd u niets gezegd over de aanwezigheid van een visum in dit reisdocument, maar u meent te kunnen afleiden dat er zich geen visum bevond in dit paspoort aangezien er voor de uitgifte van een visum een handtekening nodig is van de aanvrager, en u zulke handtekening nooit heeft afgeleverd (CGVS 11.09.07, p. 17, 18). U maakt melding van twee controles onderweg en vermoedt slechts dat het hier grenscontroles betrof. U heeft er dan weer geen idee van welke grenzen u hier zou zijn gepasseerd (CGVS 11.09.07, p. 18). Dergelijke verklaringen zijn niet geloofwaardig. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Dat u dermate weinig op de hoogte zou zijn over de landen of grenzen die u zou passeren of de inhoud van de voor u gebruikte reisdocumenten, of dat u dienaangaande niet in de minste mate zou zijn ingelicht door uw smokkelaar, is dan ook onwaarschijnlijk, met name gezien de eenvoudig vast te stellen verregaande onwetendheid in uw hoofde aangaande uw reisdocumenten een enorm risico op de ontdekking van een onregelmatige inreis inhield zowel voor u als voor uw smokkelaar. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe geen geloof te hechten aan de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Deze vaststelling van een gebrek aan geloofwaardigheid betreffende uw reisroute naar België is zwaarwichtig. Behalve dat de werkelijke omstandigheden van uw reis onbekend zijn, kan de vaststelling van bedrieglijkheid ter zake er ook op wijzen dat u reisdocumenten die u bij uw ware reis naar België zou hebben gebruikt, verborgen houdt.

Wat de eigenlijke asielproblemen betreft, werden eveneens vaststellingen gedaan die van aard zijn dat niet langer geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen ter zake. Er werden met name meerdere tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw onderlinge verklaringen, als ook tussen uw verklaringen en de asielverklaringen van uw dochter, I. K. (...) (O.V. (...)).

Wat betreft de eerste meevoering van uw zoon M. I. (...) in november 2003, verklaarde u dat uw zoon na enkele dagen hechtenis te voet van zijn detentieplaats in Znamenskoye naar het familiehuis in het

drie kilometer verderop gelegen Gvardeiskoye was teruggekeerd (CGVS 06.08.2009, p. 7-8). Uw dochter verklaarde terzake echter dat haar broer door de personen die hem hadden meegevoerd, terug naar huis was gebracht. Zij zelf was ook thuis toen haar broer naar huis terugkeerde (CGVS I. K. (...) 06.08.09, p. 5). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS 06.08.2009, p. 14). Uw repliek vermag alvast niet te overtuigen. U beperkte zich immers tot hypothetische overwegingen : u stelde dat u uw zoon enkel de kamer had zien binnenkomen en alleszins niet heeft gezien dat uw zoon zou zijn gebracht. Anderzijds hield u het voor mogelijk dat uw dochter zich vergiste.

Wat betreft de ontvoering van uw echtgenoot op 23 mei 2007 verklaarde u in uw laatste gehoor dat u, onmiddellijk na deze gebeurtenis navraag had gedaan bij de lokale politieafdeling van Psedakh, dat u vervolgens naar Tsjetsjenië was gegaan, dat u daar eerst in Znamenskoye bij de politie bent geweest en vervolgens bij de FSBafdeling aldaar, en dat u daarop ook bij de FSB-afdeling in Khankala was gegaan (CGVS 06.08.2009, p. 9). Echter had u in het vorige gehoor door het Commissariaat-generaal op 11 september 2007 stellig beweerd dat u bij uw navraag in Tsjetsjenië geen andere instanties had gecontacteerd dan de FSB-afdelingen van Znamenskoye en Khankala (CGVS 11.09.2007, p. 8). U werd ook met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS 06.08.2009, p. 14). U repliceerde dat in Znamenskoye de politie en de FSB zich in hetzelfde gebouw bevinden. Deze uitleg voldoet niet. In het gehoor van 11 september 2007 werd namelijk nadrukkelijk doorgevraagd wie u allemaal had gecontacteerd in Tsjetsjenië in uw zoektocht naar uw echtgenoot (CGVS 11.09.2007, p. 6, 8-9). U verklaarde toen expliciet dat u in Tsjetsjenië niemand anders had gecontacteerd dan de FSB-afdeling in Grozny en de FSBafdeling in Znamenskoye. De mogelijkheid dat hier sprake zou kunnen zijn van een misverstand te wijten aan de aanwezigheid van FSB en politie in hetzelfde overheidsgebouw in Znamenskoye, is dan ook uitgesloten.

Verder, wat betreft de ontvoering van uw zoon op diezelfde datum 23 mei 2007, verklaarde u dat uw zoon bij zijn vrijlating blauwe plekken had en een bloedneus maar dat zijn neus niet gebroken was. Dit werd ook bevestigd nadat er foto's waren genomen in een ziekenhuis een week later (CGVS 06.08.2009, p. 7). Uw dochter verklaarde daarentegen dat de neus van haar broer toen wel degelijk gebroken was, en zij preciseerde dat de neus op twee plaatsen gebroken was (CGVS I. K. (...) 06.08.09, p. 5). Bij de confrontatie met deze tegenstrijdigheid verklaarde u dat u bedoelde te zeggen dat een operatie van de neus van uw zoon niet nodig was, en dat er bij zijn neus enkel kraakbeen was gebroken maar dat er geen botbreuk was (CGVS 06.08.2009, p. 14). Deze poging tot verklaring voldoet echter niet. Uw redenering als zou er enkel in het geval van een botbreuk gesproken moeten worden van een neusbreuk, en in het geval van een kraakbeenbreuk niet, kan niet worden gevolgd, te meer gezien een niet medisch geschoold iemand als uw dochter toch wel de zeer specifieke informatie gaf dat de neus van haar broer op twee plaatsen was gebroken.

Daarenboven is het van belang erop te wijzen dat er in uw verklaringen aangaande uw zoektocht naar uw man vanaf 23 mei 2007 opvallend veel incoherenties werden vastgesteld. Zo verklaarde u eerst dat u na de ontvoering van uw man naar de politie van Psedakh was geweest, en vervolgens naar Znamenskoye en Grozny was gegaan, maar dat u dit alles niet op één dag had gedaan. U zou immers na uw bezoek aan Znamenskoye eerst naar huis zijn gegaan en de volgende dag naar Grozny zijn gegaan. Onmiddellijk daarna corrigeerde u zichzelf en verklaarde u dat u wel degelijk op één en dezelfde dag naar Psedakh, Znamenskoye en Grozny was gegaan (CGVS 06.08.09, p. 10). In direct verband hiermee staat uw verklaring hoe uw zuster tot bij u was geraakt en u op de hoogte had gebracht dat intussen ook uw zoon was ontvoerd in Psedakh. Zo stelde u eerst dat uw zuster naar Znamenskoye was gekomen. Onmiddellijk daarna stelde u dat uw zuster u per taxi had ingehaald op de weg van Znamenskoye naar Grozny, waarop u zich onmiddellijk nogmaals corrigeerde en stelde dat uw zuster naar Grozny was gekomen en u daar had ingelicht (CGVS 06.08.09, p. 10). Dermate frequente en ingrijpende correcties van uw verklaringen over een essentieel aspect van uw asielrelaas, namelijk uw zoektocht naar uw man en de informatie dat uw zoon een tweede maal werd meegevoerd, kunnen bezwaarlijk worden toegeschreven aan het vervagen van de herinnering doorheen de jaren. Dat hierin een blijk van de bedrieglijkheid van uw verklaringen ter zake dient te worden gezien, wordt ook bevestigd door de vaststelling van een tegenstrijdigheid dienaangaande tussen uw verklaringen en deze van uw dochter. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u van uw zuster vernomen had dat uw zoon in Psedakh, Ingoesjetië, was meegevoerd op 23 mei 2007. Uw zuster had hiertoe de ochtend na de ontvoering telefonisch contact opgenomen met uw broer, A. B. (...), had zo vernomen dat hij en u zich bevonden op een familieadres in Grozny, en had jullie telefonisch alvast kort op de hoogte gebracht van de ontvoering. Ze was daarna nog diezelfde ochtend naar Grozny gekomen, waar ze uw broer en u verdere uitleg had gegeven. U verklaarde ook dat uw broer Grozny toen niet had verlaten (CGVS 06.08.09, p. 10, 13-14). In de verklaringen van uw dochter ter zake dient het ten eerste opvallend te worden genoemd dat ze niet eens wist hoe u de informatie dat uw zoon was meegevoerd, uiteindelijk heeft gekregen. Bovendien maakte ze geen enkele melding van uw zuster, maar stelde daarentegen wel dat de ochtend na de ontvoering, 24 mei 2007, uw broer, A. B. (...), naar de familiewoning in

Psedakh was gekomen, en dat het zou kunnen dat hij daarna naar u toe was gegaan om u het nieuws van de ontvoering van uw zoon te brengen (CGVS I. K. (...) 06.08.09, p. 7, 12). U werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd (CGVS 06.08.09, p. 15), maar had hiervoor geen enkele verklaring.

Na het laatste asielgehoor werden bijkomend volgende tegenstrijdigheden vastgesteld. Ten eerste verklaarde u dat zeven dagen na de ontvoeringen van uw echtgenoot en uw zoon op 23 mei 2007, u erin was geslaagd uw zoon in Znamenskoye vrij te kopen. U overhandigde toen uw zoon aan uw broer en deze bracht uw zoon nog diezelfde dag naar de familiewoning in Psedakh. U zelf ging terug naar binnen in het overheidsgebouw in Znamenskoye, werd er opgesloten, mishandeld en verkracht, en werd diezelfde dag 's avonds laat terug in vrijheid gesteld. Daarop ging u naar een familieadres in Gvardeiskoye, Tsjetsjenië, waar u overnachtte, en slechts de volgende ochtend vervoegde u uw gezin in Psedakh, Ingoesjetië (CGVS 06.08.09, p. 13; 11.09.07, p. 13). Uw dochter echter verklaarde dat zij uw zoon en u op dezelfde datum van jullie beider invrijheidstelling, 30 mei 2007, had teruggezien in Psedakh (CGVS I. K. (...) 06.08.09, p. 7). Een tweede bijkomende tegenstrijdigheid werd gevonden in uw verklaring dat uw zoon, na diens vrijlating eind mei 2007, behalve blauwe plekken ook een gescheurde teen had overgehouden aan de geweldpleging tijdens zijn opsluiting. Voor dat laatste werd hij een tot twee weken na zijn vrijlating geopereerd in een ziekenhuis in Grozny. Deze ziekenhuisopname zou twee tot drie dagen hebben geduurd (CGVS 06.08.09, p. 12-13). Uw dochter echter verklaarde aangaande de eventuele blessures van haar broer eind mei 2007 dat ze hiervan alleszins geen sporen had gezien. Ze achtte het mogelijk dat hij blauwe plekken had, maar dan had hij die in elk geval niet aan haar getoond. Zij verklaarde verder niet te weten of haar broer enige medische verzorging had gekregen na zijn vrijlating (CGVS I. K. (...) 06.08.09, p. 8). Gezien de verwijzing naar een hospitalisatie van enkele dagen kan het niet aannemelijk worden genoemd dat uw dochter geen weet zou hebben gehad van dergelijke operatieve ingreep en hospitalisatie voor de door haar broer in hechtenis geleden verwondingen.

Ter verdere bevestiging van de gedane vaststellingen van een gebrek aan geloofwaardigheid in uw verklaringen, dient erop te worden gewezen dat u vrijwel niets weet over concrete pogingen - sedert uw vertrek uit de regio - van verwanten in uw herkomstregio om uw echtgenoot, vermist sedert mei 2007, terug te vinden of minstens nieuws over hem te krijgen. Zo verklaarde u te weten dat uw broer A. B. (...) nog pogingen had ondernomen om uw man te vinden, maar behalve dat hij nogmaals naar de FSB-afdeling in Khankala bij Grozny zou zijn geweest, wist u niet waar hij verder nog navraag zou zijn gaan doen (CGVS 11.09.2007, p. 15). Verder heeft u tot op heden geen informatie welke initiatieven uw broer of andere verwanten hebben ondernomen om nieuws aangaande uw echtgenoot te vinden (CGVS 06.08.2009, p. 4). U uit slechts het vermoeden dat uw verwanten zich niet tot een mensenrechtenorganisatie hebben gericht in een poging om uw echtgenoot te vinden. U heeft er geen idee van of de naam van uw echtgenoot voorkomt op door dergelijke organisaties opgestelde lijsten van vermiste personen (CGVS 06.08.2009, p. 5). Dergelijke onwetendheid aangaande concrete zoekinitiatieven betreffende een dermate ingrijpende gebeurtenis als de verdwijning van uw echtgenoot, kan niet aannemelijk worden genoemd. Deze vaststelling van onwetendheid is des te meer onaannemelijk gezien u wel stelt dat verwanten die zoeken naar uw echtgenoot, gevaar lopen. Zo verklaart u dat de zoon van de zus van uw echtgenoot in juni 2008 werd vermoord, naar uw inschatting omdat hij bleef zoeken naar uw echtgenoot (CGVS 06.08.09, p. 4).

Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe te oordelen dat u bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd. Door uw houding laat u niet toe de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen.

Ook in hoofde van uw zoon, I. M. (...) (O.V. (...)), werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Inzake de beslissing om aan uw schoonbroer, I. M'. (...) (O.V. (...)), de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen (dd. 19.05.2006), wordt opgemerkt dat een asielaanvraag steeds individueel wordt beoordeeld, mede in het licht van de veiligheidstoestand zoals die op dat ogenblik wordt ingeschat. Gezien de gedane vaststellingen van de bedrieglijkheid van uw vervolgingsrelaas, kan een zelfde beoordeling van uw asielmotieven alvast niet worden verantwoord.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet voor de republiek Tsjetsjenië betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal

burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet voor de republiek Ingoesjetië betreft, kan op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat sinds het begin van het conflict in de buurrepubliek Tsjetsjenië in 1999 de rebellenbeweging gaandeweg ook in Ingoesjetië activiteiten is gaan ontplooiën. Afgezien van een eenmalige grootschalige actie in juni 2004, voerde de rebellenbeweging kleinschalige aanvallen uit, specifiek gericht tegen militairen en andere vertegenwoordigers van de autoriteiten. Sinds 2007 is er een toename van het aantal incidenten waarbij de rebellenbeweging militaire doelwitten viseerde, maar waarbij slechts een zeer beperkt aantal burgerslachtoffers vielen. De autoriteiten proberen de rebellie te bestrijden met zowel uitgebreide zoekacties waarbij ganse wijken of dorpen worden afgezet als met gerichte arrestaties. Hierbij kunnen ook slachtoffers vallen. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt echter dat veel van deze acties zonder wezenlijk geweld worden uitgevoerd en dat het aantal burgerslachtoffers veroorzaakt door acties van de autoriteiten beperkt blijft. De situatie in Ingoesjetië is dan ook niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten (binnenlandse Russische paspoorten, huwelijksakte, invaliditeitsbewijs, duplicaat geboorteakte, Belgisch medisch attest) bevatten enkel informatie aangaande de personalia en algemene gezondheid van uw gezinsleden en u, zonder enige referentie naar de verklaarde asielproblemen. Deze documenten vermogen dan ook geenszins bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden."

Uw moeders daaropvolgende tweede, derde en vierde asielaanvraag werden aanvankelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een 'weigering tot inoverwegingname'. Uw moeders beroep tegen de weigering tot inoverwegingname van haar tweede asielaanvraag werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen echter vernietigd, omwille waarvan voormelde meervoudige aanvragen door het Commissariaat-generaal ten gronde werden onderzocht. De vaststellingen die uiteindelijk leidden tot de weigeringsbeslissing genomen door het Commissariaat-generaal in het kader van uw moeders tweede (en tegelijk derde en vierde asielaanvraag) luiden als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal is er als dusdanig toe gehouden om in voorliggend geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te beoordelen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

U, en uw zoon I. M. (...) (O.V. (...)), vrezen nog steeds problemen te kennen met de autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van de strijdersactiviteiten van uw man tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog. Het Commissariaat-generaal stelt echter vast dat uw verklaringen en de documenten die u voorlegt in het kader van uw tweede asielaanvraag de ongeloofwaardigheid waarmee uw eerste asielaanvraag behept was, niet kunnen herstellen.

Vooreerst moet erop gewezen worden dat documenten op zich niet vermogen om de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Documenten hebben slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Bijgevolg volstaan de door u aangebrachte nieuwe documenten op zich niet om aan te tonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, dat iedereen in de Kaukasus tegen betaling eender welk document kan kopen van ambtenaren, onder wie medewerkers van de ordediensten. De bewijswaarde van dergelijke documenten is dan ook gering.

Voorts bleek u trouwens onaannemelijk weinig te kunnen vertellen over de nieuwe documenten die u ter ondersteuning van onderhavige asielaanvraag voorlegde, meer bepaald de drie convocaties op naam van uw zoon. Zo wist u bijvoorbeeld niet te verklaren bij welke instantie uw zoon precies werd opgeroepen, u vermoedde enkel dat het bij de politie was. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 9) Eveneens wist u niet bij wie hij werd opgeroepen, of wat de functie van deze persoon was. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 9) U kon tot slot niet weergeven in welke hoedanigheid uw zoon werd opgeroepen. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 9) Niet alleen zijn dergelijke gegevens van groot belang met betrekking tot uw problemen en de problemen van uw zoon, aangezien ze onder meer de identiteit van uw belagers betreffen, daarenboven zijn deze gegevens af te lezen van de convocaties die u neerlegde. Verwacht kon dan ook worden dat u deze informatie kon weergeven tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal, hetgeen in casu duidelijk niet het geval was. U argumenteerde wel dat u oud was en u deze gegevens niet kon onthouden (CGVS dd. 17/12/2012, p. 9). U legde echter geen enkel medisch attest neer dat de door u aangevoerde geheugenproblemen staft. Bijgevolg kunnen de door u ingeroepen geheugenproblemen niet als verschoningsgrond weerhouden worden. Uw lakse en onverschillige houding doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Daarnaast bleek u overigens opnieuw amper informatie te hebben betreffende de actuele toestand van uw problemen in uw thuisland. Gevraagd naar enige acties die mogelijks genomen werden in verband met de verdwijning van uw man, stelde u dat zijn zussen misschien nog iets doen via kennissen, maar dat u het niet wist. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 5) U wist niet wat zijn zussen precies doen noch of ze überhaupt iets doen. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 5) U kon niet verklaren of iemand nog problemen gekend heeft omwille uw problemen en die van uw man sinds uw laatste interview op het Commissariaat-generaal in augustus 2009. U stelde dat u een slecht geheugen heeft en zich niet alles kan herinneren wat er zich in de laatst vijfeneenhalf jaar heeft afgespeeld. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 6) Gevraagd of de familieleden die uw huis van u kochten voor uw vertrek naar België, problemen kenden met de autoriteiten, aangezien dit uw voormalige huis betreft, stelde u dat u het niet weet. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 9) U kon tot slot niet concreet zeggen of u nog andere convocaties kreeg na de meest recente convocatie die u neerlegde. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 7) U dacht dat het huis op het adres van uw propiska nog eens verkocht werd, maar uw dochter is er niet meer geweest om dit na te gaan. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 7) Opnieuw ondermijnt uw lakse en schijnbaar ongeïnteresseerde houding met betrekking tot uw problemen de ernst en de geloofwaardigheid ervan. Er kon immers verwacht worden dat u kennis zou hebben van de mogelijke problemen die bijvoorbeeld uw familie of schoonfamilie zou hebben sinds uw vertrek. Te meer omdat uit uw verklaringen blijkt dat u nog steeds contact onderhoudt met uw beide dochters in uw thuisland (CGVS dd. 17/12/2012, p. 4). Ook uw gebrek aan informatie betreffende de zoektocht naar uw man doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw problemen.

Met betrekking tot het binnenlands Russisch paspoort van uw zoon I. M. (...) moet er op gewezen worden dat op pagina 13 een stempel staat in verband met zijn dienstplicht. (zie antwoordfiche Cedoca dd. 2/4/2010) Deze stempel met betrekking tot zijn inschrijving bij het militair commissariaat dateert van 30 mei 2007, dit is de dag van de vrijlating van uw zoon. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 10) U werd vervolgens gevraagd of uw zoon of broer nog iets deed na de vrijlating van uw zoon, maar u stelde dat uw broer hem direct naar huis gebracht had. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 10) Zij zouden daar de hele tijd gebleven zijn tot uw vrijlating. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 10) Jullie kwamen niet meer in contact met de autoriteiten, noch werden er andere documenten geregeld dan reisdocumenten of andere formaliteiten vervuld na de vrijlating van uw zoon. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 11) Geconfronteerd met de stempel in het binnenlands paspoort van uw zoon, die daarenboven dateert van dezelfde dag als zijn vrijlating, stelde u dat men er alles kan regelen met geld. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 12) Wederom geconfronteerd met uw verklaring dat er geen andere formaliteiten of documenten geregeld

werden buiten uw reisdocumenten, stelde u dat u zich niet alles herinnert. (CGVS dd. 17/12/2012, p. 12) Deze verklaring volstaat niet, te meer omdat u de door u opgeworpen geheugenproblemen met geen enkel medisch attest kan onderbouwen. U werd uitdrukkelijk gevraagd of er in de periode na de vrijlating van uw zoon bepaalde formaliteiten of documenten geregeld werden, waarop u negatief antwoordde. De stempel in het binnenlands paspoort van uw zoon spreekt dit echter tegen en doet wederom twifelen aan uw verklaringen omtrent de problemen die u in uw thuisland met uw autoriteiten gehad zou hebben. De overige documenten zijn bovendien niet van dien aard dat zij de ongeloofwaardigheid waarmee uw asielaanvraag is, kunnen herstellen. Zoals reeds besproken werd in de beslissing van het Commissariaat-generaal met betrekking tot uw eerste asielaanvraag bevatten jullie binnenlandse paspoorten, uw huwelijksakte, het invaliditeitsbewijs van uw zoon, de geboorteakte van uw dochter en het Belgisch medisch attest enkel informatie betreffende personalia en de algemene gezondheid van u en uw gezinsleden, zonder enige referentie naar de verklaarde asielproblemen. Deze redenering wordt doorgetrokken met betrekking tot de medische stukken in verband met het ongeval waarvan uw zoon het slachtoffer was dd. 24/12/2010 en het document in verband met een afspraak die uw zoon had op de afdeling cardiologie dd. 30/12/2010. Deze medische stukken zijn geen (begin van) bewijs betreffende de problemen die u in de Russische Federatie gehad zou hebben. De enveloppe toont enkel aan dat u post kreeg vanuit de Russische Federatie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte voor de republiek Tsjetsjenië betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van dien aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet voor de republiek Ingoesjetië betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van dien aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Er valt immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is.

De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Op basis van voornoemde redenen dient er dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ook in hoofde van uw zoon, I. M. (...) (O.V. (...)), werd een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus genomen."

De beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw moeders vijfde asielaanvraag ten slotte, luidt als volgt:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige

asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt enerzijds dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen uiteen hebt gezet. Zo verklaart u dat uw zoon nog steeds gevaar loopt bij een eventuele terugkeer naar jullie herkomstland. U herhaalt in dit verband dat uw man zeven jaar geleden werd gearresteerd en jullie sindsdien niets meer over hem hebben vernomen, en dat uw zoon twee keer gearresteerd werd en dit betekent dat hij niet meer met rust gelaten zal worden (DVZ 5e AA, verklaring, rubriek 15 en 17). U legt in dit verband een convocatie dd. 27.06.2014 op naam van uw zoon neer, waaruit blijkt dat hij werd opgeroepen door de politie van het Nadterechniy district (Tsjetsjenië) om als getuige op haar dienst te verschijnen op 1 juli 2014.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Uw daaropvolgende tweede, derde en vierde asielaanvraag, die u inhoudelijk verbond aan uw oorspronkelijke aanvraag; werden aanvankelijk door de Dienst Vreemdelingenzaken afgesloten met een 'weigering tot inoverwegingname'. De weigering tot inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag werd hierna echter door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd, waardoor uw meervoudige aanvragen door het Commissariaat-generaal ten gronde werden onderzocht. In het kader van uw tweede (en tegelijk ook derde en vierde) asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal vervolgens opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas opnieuw op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Ook deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot het nieuwe stuk dat u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, namelijk de convocatie op naam van uw zoon, dient te worden benadrukt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvragen, kan dit document nog weinig ondersteuning bieden. Zij daarenboven benadrukt dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van dit document bijzonder relatief en is dit op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien werden enkele vormelijke anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van dit stuk en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas (verder), onderuit halen. Zo ontbreekt op deze convocatie een hoofding met de gegevens van de officiële uitreikingsinstantie in de linkerbovenhoek. Evenmin bevat de convocatie enige informatie over de zaak in het kader waarvan uw zoon zich diende aan te melden bij de betrokken dienst. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hoe dan ook blijkt uit deze convocatie louter dat uw zoon werd opgeroepen in hoedanigheid van getuige, doch niet met betrekking tot welke zaak hij zich diende aan te bieden, laat staan dat hij door de Tsjetsjeense autoriteiten vervolgd wordt omwille van de door u aangehaalde redenen.

Daarnaast haalt u ook aan te vrezen voor de veiligheid van uw dochter K. (...) bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië, omdat de situatie er voor jonge vrouwen gevaarlijk is. Zo stelt u dat uw dochter er gedwongen zou kunnen worden een hijab te dragen, hetgeen ze zou kunnen weigeren, waardoor ze ontvoerd of vermoord zou kunnen worden. Verder stelt u dat jonge vrouwen in Tsjetsjenië ontvoerd, verkracht of vermoord kunnen worden. Ten slotte haalt u aan dat de mentaliteit er geheel anders is dan die in een Westerse rechtsstaat, waarin uw dochter is opgegroeid.

Dat uw dochter gedwongen zou worden een hijab te dragen of louter als jonge vrouw belaagd zou worden, betreffen louter blote beweringen die u niet hard kunt maken. Aangaande het feit dat uw dochter bij een eventuele terugkeer naar Tsjetsjenië niet dezelfde vrijheden kan genieten die zij hier wel heeft gekend, zij opgemerkt dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om in hoofde van uw dochter een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheidspersoneel oplegt. Zij echter opgemerkt dat u oorspronkelijk afkomstig bent uit de naburige republiek Ingoesjetië, waar jullie de laatste vier jaar voor jullie vertrek uit het land ook hebben gewoond, en waar een relatief minder strikte beleving van de islam blijkt te gelden. Zo werd het dragen van een hoofddoek in scholen in Ingoesjetië vorig jaar nog wettelijk verboden.

Aangaande de drie internetpublicaties van 'Vilayat Nokhchicho', de Tsjetsjeense vleugel van het 'Kaukasische Emiraat', van 22 september 2014, die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanvraag, aangaande de moord op een meisje in het winkelcentrum 'Grozny City' in Tsjetsjenië, de poging tot ontvoering van een studente in Tsjetsjenië, en de ontvoering van twee jongens in Tsjetsjenië, waarvan de auteurs de handlangers van president Kadyrov en de Russische Veiligheidsdienst (FSB) beschuldigen, zij vooreerst opgemerkt dat aangezien deze artikelen uitgaan van vertegenwoordigers van de Tsjetsjeense rebellenbeweging de objectiviteit en dus betrouwbaarheid van de inhoud van deze stukken twijfelachtig is. Hoe dan ook bevatten deze stukken geen informatie met betrekking tot de persoonlijke situatie van u, uw zoon of uw dochter.

Het Belgisch attest van erkenning van handicap op naam van uw zoon dat u nog neerlegde, bevat louter informatie aangaande de gezondheidstoestand van uw zoon, die niet betwist wordt, doch niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De Commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

Daarnaast maakt u niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Tsjetsjenië door uw oom uit Gvardeiskoye (Tsjetsjenië) gedwongen zou worden uitgehuwelijkt en verplicht zou worden een ‘Gimar’ (Hijab) te dragen. U verklaarde in dit verband tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal op 23 oktober 2014 dat uw oom uw moeder in maart 2014 immers woedend en vloekend had opgebeld met de boodschap dat u diende terug te keren naar Tsjetsjenië omdat het tijd werd dat u zou worden uitgehuwelijkt, en dat u verplicht bent een ‘Gimar’ te dragen (CGVS, p. 7-12). Tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) van 15 september 2014 maakte u echter geen enkele melding van deze problemen met uw oom uit Gvardeiskoye. Op de DVZ gaf u louter aan dat u in Tsjetsjenië niet dezelfde vrijheden zou genieten die u in België hebt, dat er in Tsjetsjenië nog steeds een strikte toepassing is van het geloof en u er verplicht zou worden om bijvoorbeeld een hoofddoek te dragen, doch liet u na te vermelden dat deze oom uit Tsjetsjenië uw moeder concreet had laten weten dat hij er op stond u uit te huwelijken en u te verplichten een ‘Gimar’ te dragen (DVZ, Vragenlijst, vraag 3.4, 3.5, 3.8 en 3.9), hetgeen nochtans een concrete aanwijzing van uw voorgehouden vrees vormt. Immers stelde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat uw grootste vrees inhoudt dat u gedwongen zou worden uitgehuwelijkt en u een hoofddoek zou moeten dragen (CGVS, p. 12). Het is niet logisch dat u op de DVZ dan niet vermeldt dat er dergelijke concrete aanwijzingen voorhanden zouden zijn waarop u deze vrees baseert. Ter verantwoording stelde u dat u hierover op de DVZ niets werd gevraagd en dat u er daarom niets over hebt verteld (CGVS, p. 8, 10). Deze uitleg kan echter geenszins overtuigen. Er werd u op de DVZ immers net als op het Commissariaat-generaal de open vraag gesteld wat u vreest in geval van terugkeer naar uw land van herkomst, alsook gevraagd deze terugkeervrees toe te lichten (DVZ, Vragenlijst, vraag 3.4, 3.5). Tevens werd u op de DVZ nog de mogelijkheid geboden opmerkingen te geven of andere dan de door u aangehaalde problemen met autoriteiten, medeburgers of van algemene aard uiteen te zetten (DVZ, Vragenlijst, vraag 3.8, 3.9). Meer nog verklaarde u aanvankelijk tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u tijdens uw interview op de DVZ alle redenen in verband met uw terugkeervrees uiteen hebt kunnen zetten (CGVS, p. 2). Indien u werkelijk vreest voor uw leven in uw land van herkomst en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag van u worden verwacht dat u van meet af aan alle elementen ter ondersteuning van uw asielrelaas op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de kern vormen van uw terugkeervrees. Bovendien liet ook uw moeder na om bij het indienen van haar vijfde asielaanvraag tijdens haar interview op de DVZ op 30 september 2014 melding te maken van het feit dat zij in maart dit jaar nog door haar schoonbroer werd opgebeld met deze

boodschap. Dit is des te opmerkelijker aangezien uw moeder tijdens haar interview op de DVZ wel aanhaalde dat de situatie voor jonge vrouwen zoals u in Tsjetsjenië problematisch is aangezien ze er gedwongen kunnen worden om een hoofddoek te dragen en kunnen vermoord of ontvoerd worden indien ze dit weigeren (DVZ 5e AA moeder, Verklaring, rubriek 15 en 17). Wederom is het niet logisch dat ook uw moeder deze vrees in uw hoofde aanhaalt, doch tegelijk nalaat melding te maken van het feit dat uw oom er in maart nog concreet mee dreigde u uit te huwelijken in Tsjetsjenië en u te verplichten een 'Gimar' te dragen. Ten slotte zij opgemerkt dat nadat uw oom uw moeder in maart dit jaar met bovenvermelde boodschap opbelde, jullie nog maar liefst vijf maanden gewacht hebben alvorens (opnieuw) een asielaanvraag in te dienen bij de Belgische asielinstanties. U verklaarde hieromtrent dat jullie eerst gewacht hebben tot het schooljaar was afgelopen, zodat u uw studiejaar op dezelfde school kon beëindigen, en dat jullie nadien nog moesten wachten op uw geboorteakte die vanuit Tsjetsjenië werd overgebracht opdat u die in het kader van uw asielaanvraag kon neerleggen. Deze uitleg overtuigt echter evenmin, gelet op het feit dat uw moeder uw geboorteakte reeds had neergelegd ter ondersteuning van haar eerste asielaanvraag. Indien u en uw moeder werkelijk vrezen dat uw oom u bij een terugkeer zou uithuwelijken en u zou verplichten een 'Gimar' te dragen, kan er redelijkerwijze van jullie worden verwacht dat jullie nadat hij uw moeder met bovenvermelde boodschap had opgebeld in maart, zo snel mogelijk internationale bescherming hadden aangevraagd. Hierdoor word de geloofwaardigheid van uw beweerde problemen met uw oom uit Gvardeiskoye bij een terugkeer naar uw land van herkomst onderuit gehaald.

Ten slotte werpt u op dat u niet dezelfde vrijheden kan genieten in Tsjetsjenië die u in een Westerse rechtstaat wel hebt, zoals de vrije keuze om helemaal geen hoofddoek te dragen, op stap gaan met vrienden, een vriendje hebben, of omgaan met personen van een andere nationaliteit of afkomst. Op aansporen van de Tsjetsjeense autoriteiten is er de laatste jaren inderdaad meer aandacht voor een meer strikte beleving van de Islam. Zeker voor vrouwen geldt dat ze aangespoord worden om zich bijvoorbeeld volgens Islamitische regels te kleden (hoewel er geen officiële kledingvoorschriften gehanteerd worden). Zo behoort ook het dragen van een (gewone) hoofddoek tot de kledingvoorschriften die president Kadyrov voor overheidspersoneel oplegt. Er dient echter opgemerkt te worden dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om ten aanzien van u een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden. De door u aangehaalde beperkingen zijn gebaseerd op islamitische normen en waarden en betreffen algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels. In dit verband kan nog worden opgemerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bovendien blijkt dat uw moeder oorspronkelijk afkomstig is uit de naburige republiek Ingoesjetië, waar jullie de laatste vier jaar voor jullie vertrek uit het land ook hebben gewoond, en waar een relatief minder strikte beleving van de islam blijkt te gelden. Zo werd het dragen van een hoofddoek in scholen in Ingoesjetië vorig jaar nog wettelijk verboden.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuur en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt

er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De Commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw geboorteakte bevat louter informatie aangaande uw identiteit, die niet betwist wordt. De twee filmpjes van youtube ten slotte die u doorgestuurd kreeg van kennissen in België en die u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal via uw smartphone toonde, waarvan er één meisjes toont die met jongens dansen waarop ze worden kaalgeschoren en hun spijt betuigen en de andere Kadyrov toont die een speech houdt waarin hij zegt dat vrouwen die zich volledig zouden bedekken vogelvrij worden verklaard, gaan niet over u persoonlijk. U gaf overigens aan dat het eerste filmpje dateert van lang geleden. Het tweede filmpje dat recent zou zijn bracht u in verband met de dreigementen van uw oom, die u in geval van terugkeer zou verplichten te huwen en een "gemara" te dragen. Zoals hierboven omstandig uiteengezet, kan er echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen aangaande de problemen die u met deze oom zou hebben (gekend).

De documenten waarnaar u verwees ten slotte, en die uw moeder neerlegde ter ondersteuning van haar vijfde asielaanvraag, werden besproken in de beslissing die ik in het kader hiervan ten aanzien van uw moeder nam (supra).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoekende partij voert tevens aan dat verwerende partij een manifeste appreciatiefout heeft begaan.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn

(J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Verzoekende partij is de mening toegedaan dat verwerende partij verkeerdelijk stelt dat uit haar verklaringen niet kan worden afgeleid dat zij niet voldoet aan de voorwaarden om als vluchteling te worden erkend. In tegenstelling tot wat verwerende partij heeft beslist, bevatten haar verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging. Verwerende partij stelde volgens haar ten onrechte de geloofwaardigheid van haar verklaringen in vraag. Verder haalt verzoekende partij verschillende keren aan dat zij wel degelijk gevaar loopt in de Russische Federatie en dat zij vreest om er het slachtoffer te zullen worden van vervolgingen en represailles bij terugkeer naar de Russische Federatie. Meer bepaald vreest verzoekende partij ernstige moeilijkheden met haar oom die ermee bedreigd heeft om haar uit te huwelijken en haar te verplichten om de 'Gimar' te dragen en vreest zij daarnaast het slachtoffer te worden van vervolgingen zowel door privépersonen als door de autoriteiten omdat zij de strenge islamitische gewoonten niet wenst na te leven. Ook de door haar voorgelegde documenten bevatten wel degelijk meer dan voldoende gegevens waaruit blijkt dat haar problemen ernstig zijn en dat een terugkeer naar haar land van herkomst uitgesloten is.

2.2.3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze dient ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen. Verzoekende partij dient *in concreto* aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. De bewering dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst omdat haar leven er in gevaar is en de beknopte herhaling van haar asielproblematiek is niet voldoende om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt vervolgd. Waar verzoekende partij er verder op hamert dat haar verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn en dat uit de door haar voorgelegde documenten wel degelijk blijkt dat haar problemen ernstig zijn, duidt de Raad erop dat het louter tegenspreken van de conclusie van verwerende partij vanzelfsprekend niet volstaat om er afbreuk aan te doen. Het komt aan verzoekende partij immers toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.4.1. Verzoekende partij is het niet eens met de gronden waarop verwerende partij zich heeft gebaseerd om haar de vluchtelingenstatus te weigeren. Zij is de mening toegedaan dat de commissaris-generaal haar problemen ten onrechte heeft geringschat en zij hamert erop dat haar problemen van "*vervolgingen en intimidatie*" door zowel de autoriteiten alsook door haar eigen oom in de Russische Federatie in haar concreet geval wel degelijk ernstig zijn en haar genoodzaakt hebben om de drastische beslissing te nemen om haar land te verlaten. Verzoekende partij betoogt dat één en ander duidelijk gebleken is uit haar verklaringen, waarna zij een beknopte samenvatting geeft van de door haar en haar moeder gegeven verklaringen.

2.2.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met de verwijzing naar enkele verklaringen van haar en haar moeder wederom een samenvatting geeft van haar vluchtproblematiek, hetgeen echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Betreft het betoog dat verwerende partij haar problemen ten onrechte heeft geringschat en dat haar problemen wel degelijk ernstig zijn in die mate dat zij genoodzaakt was om haar land van herkomst te ontvluchten, antwoordt de Raad dat uit de inhoud van de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij afdoende heeft gemotiveerd waarom geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde problemen, hierbij rekening houdend met alle door verzoekende partij verschaft feiten en elementen. Haar argument dat haar problemen, nu zij niet als geloofwaardig kunnen worden beschouwd, door verwerende partij zouden zijn onderschat, kan dan ook niet worden bijgetreden. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat verzoekende partij zich *in casu* beperkt tot een loutere stelling in haar verzoekschrift, zonder concreet toe te lichten waarom precies verwerende partij haar voorgehouden problemen zou hebben onderschat en met welke elementen zij dan had moeten rekening houden.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij meent dat verwerende partij in de analyse van haar verklaringen selectief te werk is gegaan, enkel en alleen in haar nadeel en dat de commissaris-generaal minstens te weinig rekening gehouden heeft met de *“concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse”*, wijst de Raad er nogmaals op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat alle door verzoekende partij aangehaalde elementen uitgebreid door verwerende partij werden besproken en dat verwerende partij op genoegzame wijze heeft uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden problemen. Bovenstaande argumenten vinden dan ook helemaal geen steun in de bestreden beslissing. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekende partij zich ook hier beperkt tot het louter uiten van kritiek op de inhoud van de bestreden beslissing en de werkwijze van verwerende partij, echter zonder deze argumenten *in concreto* te onderbouwen. Volledigheidshalve verwijst de Raad ook nog naar de uiteenzetting onder punt 2.2.13..

2.2.6.1. In verband met de vaststelling door verwerende partij dat verzoekende partij tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken van 15 september 2014 geen enkele melding maakte van de problemen met haar oom uit Gvardeiskoye – haar oom zou haar moeder in maart 2014 woedend hebben opgebeld met de boodschap dat verzoekende partij diende terug te keren naar Tsjetsjenië omdat het tijd werd dat zij zou worden uitgehuwelijkt en dat zij verplicht is een ‘Gimar’ te dragen – en dat haar moeder bij het indienen van haar vijfde asielaanvraag tijdens haar interview op de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 september 2014 eveneens naliët melding te maken van het feit dat zij in maart 2014 nog door haar schoonbroer werd opgebeld met deze boodschap, stelt verzoekende partij dit voorval niet te hebben aangehaald tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken omdat gevraagd was om korte antwoorden te geven en haar verteld werd dat zij later tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal nog de gelegenheid zou krijgen om haar verhaal uitgebreider en in detail te vertellen. Daarom heeft verzoekende partij zich bij de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt tot het aankaarten van de grote verschillen in tradities tussen België en Tsjetsjenië en dat het voor haar ondenkbaar was om na een jarenlange afwezigheid terug naar een land te moeten gaan waar een heel andere mentaliteit bestaat.

2.2.6.2. De Raad wijst er evenwel op dat ondanks het feit dat de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt, meer in het bijzonder dat haar oom haar moeder in maart 2014 woedend zou hebben opgebeld met de boodschap dat verzoekende partij terug diende te keren naar Tsjetsjenië omdat het tijd werd dat zij zou worden uitgehuwelijkt en dat zij verplicht is een ‘Gimar’ te dragen. Uit de voorafgaande verklaring aan de vragenlijst blijkt immers dat aan verzoekende partij de noodzaak werd medegedeeld dat zij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover zij beschikt, evenals de risico's die zij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (administratief dossier, stuk 12, vragenlijst, voorafgaand advies). Daar verzoekende partij dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat zij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar haar land kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoekende partij een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke zij haar asielmotieven diende uiteen te zetten en werd haar bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden haar asielrelaas zelf te vertellen waarbij duidelijk werd gevraagd naar een overzicht van de belangrijkste feiten. Gezien verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart dat haar grootste vrees inhoudt dat zij gedwongen zou worden uitgehuwelijkt en dat zij een hoofddoek zou moeten dragen (administratief dossier, stuk 5, gehoorverslag CGVS d.d. 23/10/2014), is het allesbehalve aannemelijk dat zij tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken nalaat melding te maken van het feit dat haar oom haar moeder concreet had laten weten dat hij er op stond verzoekende partij uit te huwelijken en haar te verplichten een ‘Gimar’ te dragen, hetgeen immers een concrete aanwijzing vormt van haar voorgehouden vrees. De omissie van een dermate belangrijk element in het door haar voorgehouden asielrelaas ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij beweerde problemen met haar oom uit Gvardeiskoye.

2.2.7. Betreffende het betoog van verzoekende partij dat verwerende partij ten onrechte de authenticiteit van de door verzoekende partij aangebrachte convocatie in vraag tracht te stellen, daarbij onder andere verwijzend naar algemene informatie waaruit zou moeten blijken dat corruptie bij het verkrijgen van allerlei documenten in de Russische Federatie wijd verspreid zou zijn, en dat de toelichting die door haar moeder betreffende deze convocatie werd gegeven wel degelijk aannemelijk is, stelt de Raad vast dat verzoekende partij zich wederom beperkt tot het louter tegenspreken van de conclusie van de commissaris-generaal, hetgeen echter niet volstaat om er afbreuk aan te doen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift stelt dat noch uit het administratief dossier, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de door verzoekende partij aangehaalde elementen en voorgelegde stukken al dan niet correcte informatie bevatten aangaande haar asielrelaas en tevens wijst op de gedeelde bewijslast tussen de asielzoeker en de asielinstanties, wijst de Raad verzoekende partij erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het evenmin de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Er is bij de commissaris-generaal slechts sprake van een onderzoeksplicht wanneer de asielzoeker voldaan heeft aan de op hem rustende medewerkingsplicht en er op dat moment nog onvoldoende informatie beschikbaar is om te kunnen komen tot de beslissing die krachtens artikel 57/6 van de vreemdelingenwet tot zijn bevoegdheid behoort. Aangezien op grond van het geheel van de vaststellingen rechtsgeldig kon worden besloten dat het asielrelaas van verzoekende partij ongeloofwaardig is, kan niet worden ingezien waarom de commissaris-generaal "*alle haar ter beschikking zijnde middelen*" diende aan te wenden om de juistheid van de door verzoekende partij aangebrachte elementen en stukken na te gaan.

2.2.9.1. Verzoekende partij vindt de motivering van verwerende partij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waaruit zou blijken dat in Tsjetsjenië en Ingoesjetië weliswaar mensenrechtenschendingen plaatsvinden doch dat niet alle burgers zonder onderscheid daarvan het slachtoffer zouden zijn, te vaag, te abstract en te theoretisch. Verwerende partij houdt volgens haar te weinig rekening met de "*dagelijkse schrijnende realiteit*" waarin zij als jonge vrouw die lange tijd in een westers land heeft geleefd, verkeert in de Russische Federatie. Verzoekende partij meent dat zij wel degelijk onder de categorie van personen valt die terecht dienen te vrezen voor gerichte vervolgingen.

2.2.9.2. De Raad leidt uit bovenstaand betoog af dat verzoekende partij de conclusies van verwerende partij die gebaseerd zijn op de zich in het administratief dossier bevindende landeninformatie, te vaag, te abstract, te theoretisch vindt en dat zij meent wel degelijk te behoren tot een risicogroep, gezien haar profiel van jonge vrouw die lange tijd in een westers land heeft geleefd. Vooreerst bemerkt de Raad dat verzoekende partij door middel van dergelijk betoog de in de bestreden beslissing vermelde bevinding dat uit de landeninformatie blijkt dat de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling, niet weerleggen. Deze conclusie vindt immers steun in de inhoud van de door verwerende partij bijgebrachte landeninformatie en verzoekende partij brengt geen concrete en objectieve informatie bij waarmee zij kan aantonen dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt niet correct of onvolledig zou zijn. Waar verzoekende partij haar profiel benadrukt van jonge vrouw die lange tijd in een westers land heeft geleefd, wijst de Raad op de motivering van verwerende partij dat de door verzoekende partij aangehaalde beperkingen van haar vrijheden bij een terugkeer naar Tsjetsjenië gebaseerd zijn op islamitische normen en waarden en algemene in de Tsjetsjeense Republiek geldende (gewoonte)regels betreffen en dat het bestaan van deze beperkingen op zich niet volstaat om ten aanzien van verzoekende partij een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te weerhouden, waarbij verwerende partij tevens opmerkt dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bovendien werd er door verwerende partij eveneens op gewezen dat de moeder van verzoekende partij oorspronkelijk afkomstig is uit de naburige republiek Ingoesjetië, waar zij de laatste vier jaar voor hun vertrek uit het land ook hebben gewoond, en waar een relatief mindere strikte beleving van de islam blijkt te gelden. Zo werd het dragen van een hoofddoek in scholen in Ingoesjetië vorig jaar nog wettelijk verboden. Het louter herhalen van haar vrees om als jonge vrouw die lange tijd in een westers land heeft geleefd vervolgingen te riskeren is niet van aard om desbetreffend motief van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om desbetreffend motief met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.10. Waar verzoekende partij er nog op wijst dat er *in casu* geen ernstige redenen voorhanden zijn om haar het voordeel van de twijfel niet te verlenen, wijst de Raad erop dat dit voordeel slechts kan worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen, wat duidelijk niet het geval is, zo blijkt uit bovenstaande uiteenzetting.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert verwerende partij desbetreffend als volgt: *“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet. Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, worden gesteld dat de gewapende strijd tussen rebellen en autoriteiten in Ingoesjetië, afgezien van sporadische grootschalige acties door de rebellen, bovenal wordt gekenmerkt door kleinschalige, doelgerichte aanvallen of gewelddadige incidenten door toedoen van de rebellen, alsook door de uitgebreide zoekacties en gerichte arrestaties waarmee de autoriteiten van antwoord dienen. De meeste acties zijn zoals gezegd gericht op welbepaalde doelwitten en ingegeven door specifieke motieven, en dienen daardoor vooreerst in het licht van de Vluchtelingenconventie of in het kader van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet beoordeeld te worden. Daarnaast kan uit de informatie die voorhanden is, worden afgeleid dat de algemene veiligheidssituatie in Ingoesjetië niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. Ondanks een toename van het aantal incidenten valt er immers slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers door willekeurig geweld doordat de meeste acties gericht zijn of doordat het aantal grootschalige acties waarbij burgerslachtoffers vallen, gelimiteerd is. De Commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Ingoesjetië actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ingoesjetië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.”*. Deze conclusie kan uiteraard niet worden weerlegd door de opmerking in het verzoekschrift dat er zich in Tsjetsjenië en Ingoesjetië nog problemen voordoen in de vorm van mensenrechtenschendingen. Het beperkt en gericht karakter van de nog aanwezige incidenten waardoor niet langer sprake is van een “reëel” risico als gevolg van “willekeurig” geweld in het kader van een gewapend conflict wordt door de loutere verwijzing naar de nog voorkomende mensenrechtenschendingen niet ontkracht.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 15 en 16)

en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 23 oktober 2014 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoonde dat het asielrelaas van verzoekende partij niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend vijftien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT